

شیعراندلنی زیان

حەمەکەریم عارف

((١))

ئەگەر ھەندى بە وردى تەمەشاي شیعري تازەي دنیا بکەي دەبىنى بونىيادىكى سەيرۇ نا ئاسايىيە. ھەلبەته سەيرۇ نائاسايىي بە مانا ئىستاتىكىيەكەي. بۇ نمۇونە زىاتر خەيال بە سەرىدا زالە تا واقىع، شپرزەيى و پەشىيۇ بە سەرىدا زالە. جۆرىك لە كۆنگى و ئالۆزى فيلىقانى و ئەفسۇونى زمانەوانى پىيۇ دىيارە كە ئەمە جۆرە باندۇرۇ كارىگەرىيەكى ئەفسۇوناوى پېيەخشىيەو لە ھەر دەرىپىتىكى باوسسوأو دور خستووهتەوە. خۆى لە ھەر گوتارىكى شیعري پاستەوخۇ پاراستووھ.. يانى خەيالى داهىتەرانە زالە و پەنا دەباتە بەر بەكارھىتىنى وزەي سازاقانى زمان و، ئەوهندەي لە خەمى شیعرييەت و ھونەرىيەتى شیعرايە لە خەمى گوتارى شیعريدا نىيە، زىاتر بەلای دابپاندا دايىدەكىشىت و لە ھەولى ئەوهدايە دەقى شیعرايە بات بە جۆرە مومارەسەيەكى جوانى پەرسىتى و پاكبۇونەھەي پوھى، يانى خويىنەرى جدى و بە سەرنج وەختى دەقىكى رەسىنى شیعري تازە دەخويىنېتەوە، خۆى لە ناو ئەزمۇونىكى ھونەرى جەنجالى پېرپەمزۇ پازى ئەوتۇدا دەبىنېتەوە كە ھەست بە غورىتىكى مىتابافىزىكى دەكات و قايىلە ئەگەر بە لەزەتىك يان سووکە لەزەتىكى ئىستاتىكىيەو بىتتە دەرى. دىيارە ئەم گۆنگى و ئالۆزىيە فيلىقانىيە، دەكاتە كارىك كە شاعير و دەقى شیعري، نەكەونە داوى گوتارەوانى پاستەوخۇو يان ختوکەدانى سۆزى جەماودەن، يان بانگەوازى سواوى ئەخلاقىيەوە. دىيارە جىهانبىنى ئەم جۆرە شیعە، سىنورى شتە دىارو ھەستپىكراوەكان دەبەزىنېت و ئۆتمۆسفيرو ھاماچى غەریب و نامۇ و بىيىسنانورى خۆى بەرھەمدىنېت و، ئەمەش وادەخوازىت كە شاعير پەنا وەبەر زمانىكى تازە بىبات تا دەگەل ئەو جىهانبىنېيەدا تىكىباتەوە كە بە زمانى تەقلیدى سواو نايەتە دەركىردن. بەلکو بە زمانىكى سازاقانى دىتە دەركىردن، وشەو پەيىف، جىڭەي دەنگ و نۆتەي موسىقا دەگرنەوە. يانى شیعرا لم حالتەدا دەبىت بە جۆرە سۆزە زەمزەمەيەكى مۆسىقى، زىاتر گوزارشت لە ئەزمۇونىكى ئىستاتىكىيەكى رەھاى مىتابافىكىرى مەندو و مەنگى ھاوتاى بىنەذىكىيەكى ئەفسۇوناوى دەكات..

((٢))

ھەلبەته لەگەل دەسپىكى سەرددەمى تازەدا، كە لە گەل شۇپاشى پىشەسازىدا دەستى پېكىرد، نۇپىنى مروقىيش بۇ سرۇشت و بۇ خوا گۇپا، نۇپىنى بۇ خۆى و بۇ كۆمەلگەو تىرىھى بەشەر، لە ھەردوو سەدەي نۇزىدەو بىستدا شابىھشانى شۇپاشە پىشەسازى و كۆمەللايەتى و ئايىنى و ئەقلىيەكان، بە تەواوھتى گۇپاولە كارىگەرىي ئەو شۇپاشە ھەمە جۆرانە نەخەلەسى و ئەمە لە ويىژانى ھونەرىي و لە دەرىپىن و گوزارشتى شیعريدا، بە جۆرى پەنگىدايەوە، دەشىت ناوبىنرىت شۇپاشى شیعري تازە (مۆدىرن).. دىيارە ئەم گۇپانە، يان شۇپاشانە وەكۈ ئەلچە بە يەكدا چۈوبۇون و لە يەكتەزەوە ھەلدەقۇولان و بە يەكدى بارگاواي بۇون، بۇ نمۇونە پۇماناتىكىيەت، لە

کلاسیکییه‌تەوە پەيدا بۇو و ، رەمزییەت لوتکەی خەملینى پۆماننیکییەت بۇو لە ئىنگلتەراو فەرەنساۋ ئەلمانىا، ریالیزم پەرچە كردارى رەمزییەت بۇو بە ھەموو شىيۇھەكانىيەوە.. ئىدى شاعير- كە بە يەكجارەكى سىيفەتى ھۆنەرىي (نازم) لە خۆى دامالى! كەوتە كەشەفرىنى نەيىنگەكانى دەرۈون و جىهانى ناوهەوە خۆى و، زمانىيکى تازەتە ئەوتۇرى كەشەفرى كە بتوانىت ئىجا و سرۇوش و سەرۋىيەك بىت بۇ ئەم دىنيا تازەتە ئىشلىقى شاعير، واتا دىنيا بىپايانى ناخودئاگا. ئىدى ئەمە جۆرە ئائۇزى و گۆنگىيەكى سىحر و ئەفسۇونامىزى بە دەقى شىعې بەخشى كە بە ئاسانى خۆى بە دەستەوە نەدات و بەرزبىيەتەوە بۇ ئاستى زمانىيکى سەختفام، چونكە شىعې تازە دەيەويت بە خۆى و بۇ خۆى و لە خۆيدا، وەك قەوارەيەكى ھونەرىي سەرېخۇ، ھونەرىيەتى خۆى رابگەيەنیت و، قەوارەيەك بىت، جۆرەها تىشكى دەلالەت بىداتەوەو تەزۇوى غوربەت بە رۆحدا بىنیت.. ھەلبەتە ئەمەش تەنبا لە پىگا زمانىيکى شىعې ناباوهە دىتە دى و، خوينەر نابىت بەو نەفسەو مامەلە دەگەل زمانى شىعەدا بىكەت، وەك چۆن دەگەل زمانى لېكىدى حالى بۇوندا دەكربىت، كە ئەوزارى گۆيىزەنەوەو گەيانىنە و تەواو. كەواتە خوينەر دەبىت بەو نەفسە مامەلە لە تەك شىعې تازەدا بىكەت كە دىياردەيەكى بى چەند و چۈونى سەردەمى تازەو هاواچەرخە و بە جۆرەها چەمك و مانا ئاوسە و بە پادھەيەك فەرە مانا يە كە خوينەر تىايىدا سەرگەردان سەراسىيمە دەبىت، بەلام فەرە مانا يى و ئىمكانتى فەرە شرۇقەو راڭە، لە خەسلەتە ھەرە گەرينگەكانى شىعې تازەتە.

ئەو گۆپانە گەورەيەي كە لە سەدەي نۆزىدەدا بە سەر شىعەدا ھات، كەدە كارىك ھەمان گۆپان بە سەر چەمكى ئەددەبیات و تىورييىانى پەخنەشدا بىت. شىعە تا ئاخىرو ئۆخرى سەدەي ھەژەن و سەرەتا كانى سەدەي نۆزىدەو ھىۋەتلىش، لە چوارچىيەو سايەي كۆمەلگەدا دەژىيا. خەلکى چاوهەروانى ئەوهەيان لىيەدەكەد كە گۆزارشتىكى نەمۇنەيى، ھەلۋىست و ھەستە ئاسايىيەكان بىت. سوکنایى بەخشى ئازارەكان و ساپىزى كەرى بىرینان بىت.. بەلام پاشان شىعې تازە گۆپاو خۆى لە ژىر ئەم بارە دەھىيىناو، تەھەرى شىعې بۇو بە خودى شىعې. شىعې بۇو بە بالاترین و خالىسى تىرىن دىياردەي ئەدەب. ئەپەپى ئازادى بە خۆى دا كە گۆزارشت لە خەيال بىكەت، بە ناخى دەرۈوندا پۇبچىت و نەيىنگەكانى ناخودئاگا تەتى بىكەت. دىارە ئەم گۆپانكارىيە لەو زمانەشدا پەنگى دايەوە كە پەخنەگرمان و خودى شاعيرانىش لە باسى شىعەدا بەكارىيان دەبرەد..

((٣))

لە شىعې تازەدا زەمەنى باتىن دەبىت بە پەنگەي شىعې، دەقى شىعې بە دىنيا يەك رەمزۇ لەگەزان بارگاوى دەبىت، وزەيەكى پىتمەوانى ئەوتۇ پەيدا دەكەت، كە لە بارى كارىگەرييەوە، لە فيكى كارىگەرتۇ كاراترە.. نۇرچار شىعې تازە لەمەوە سەر دەكىشىت بۇ شىعې خالىسى ئەبىستراكت و ئىدى تىيگەيىشتىنى شىعە لە باشتىن حالەتىدا، لە بۇوى دەرۈونىيەوە مەيسەر دەبىت. جا چونكە زمان تواناى ئەوهى نىيە چەمك و مانايان بە وردى بىنۋىنیت و عەكس بىكەتەوە، ئىدى پەيوەندى نىيوان شىعې و خوينەر لەوە دەردىچىت كە پەيوەندى تىيگەيىشتىن بى، بەلکو دەبىت بە جۆرە ئىحایەكى ئەفسۇوناواي. لەم حالەتەدا شىعە دەبىت بە شتىيکى شەخسى و

نایه‌ته و سفکردن و دیاریکردن. که سیک به خوی، راسته و خوپهی پینه‌بات و زهوقی لیوهرنه‌گریت، که س ناتوانیت بوی باسبکات یان بوی بگیریت‌وه. ئیدی شیعر، شیعره‌و ته‌واو، خوی هونه‌رییه‌تی خوی برهه‌مدینیت و قهواره‌یه‌کی خهوناسای، خه‌یالاوی، سیحرامیز پهیدا دهکات. جا لیره‌دا، شاعیر دهی به خله‌وه‌تنشینی، خله‌وه‌تخانه‌ی شیعر و پهنا و به‌ر زمانیکی گونگ و ئالوزی فیلیقانی سه‌ختمامی ئه‌وتؤ دهبات که ئه‌وهی ئه‌هلى شیعر نه‌بیت، خاوه‌نی هوشمه‌ندییه‌کی هونه‌ریی په‌خshan نه‌بیت، به ناسانی تیی ناگات. چونکه شاعیر زیاتر کاریگه‌ریی ئه‌فسووناوى و نه‌باوکردنی باوه‌کان و، پیشاژوکردنی ئه‌زمونه باتینییه‌کان و ته‌قاندنه‌وهی، وزه په‌نهاه‌کانی و شه‌ی مه‌بسته تا بابه‌ت. بویه خوینه‌ر که شیعیریکی تازه ده‌خوینیت‌وه، وا هستده‌کات حایر و سه‌رسام، سه‌راسیمه و سه‌رگه‌ردان، به نیو چره دارستانیکی فره په‌مزرو پازی به هه‌بیهت و سامناکدا ده‌پوات، له ناكاوا سیمورغیکی ئه‌فسانه‌یی له وسف نه‌هاتگ دیت، بالی بو پاده‌خات، ده‌بیبات بو حه‌وت ته‌به‌قهی ئاسمان و له‌وی به‌دم زه‌مزه‌مهی ئه‌زمونیکی ئیستاتیکی سیحر او بیه‌وه بیدار ده‌بیت‌وه و ئوخزشیکی نادیار به روحیدا ده‌گه‌پیت و به‌و ده‌قهوه ئه‌فسوون ده‌بیت. واته ئه‌ركی شیعر، شیعری تازه له‌وه ده‌رده‌چیت، گویزانه‌وه و گه‌یاندنی مانایه‌ک یان زنجیره مانایه‌ک بیت. به‌لکو ده‌بیت به دروستکردنی قهواره‌یه‌کی سازقانی زیندووی سه‌ربه‌خو و مامه‌له ده‌گه‌ل ئه و ره‌گه‌زه ریتمه‌وانی نه‌واییانه‌دا دهکات که له زماندا په‌نهاه.. ئیدی شاعیر، سیحر بیانه‌له له پروسه شیعیریه‌که‌یدا مامه‌له ده‌گه‌ل پیتم و نه‌واو ئاوازو توئاندا دهکات، بیر له‌وه ناکاته‌وه واقیع کوپی بکاته‌وه، به‌لکو هونه‌ریانه ده‌یگوپیت، ده‌یه‌وهی واقیع له واقیعیه‌تی خوی پزگار بکات. پوتاکییه‌کی سحری ئه‌وتؤ پیددات که واقیعیه‌تکه‌ی لیده‌سریت‌وه..

((٤))

مه‌بستی شیعری تازه ئه‌وه‌یه که بگاته نادیار، بگاته دیتنی ئه‌وه‌ی نایه‌ته دیتن، بیستنی ئه‌وه‌ی نایه‌ته بیستن، گوتتنی ئه‌وه‌ی نایه‌ته گوتتن. گرتتنی ئه‌وه نایه‌ته گرتتن، بونکردنی ئه‌وه‌ی نایه‌ته بونکردن، فه‌تھی نادیاره‌کان، دابرانی خودی شیعیری له خودی شه‌خسی و ده‌روونی.. یانی بگاته شیعیریه‌تیکی فیلیقانی ئیحابه‌خش نهک ئاسانفام، یانی بی منه‌ت له جه‌ماوه‌ر و هرگر. داخراوی و گونگی ده‌قه شیعیریه‌که، و هرگر ناچار بکات گویی لیبگریت و هه‌رجاره‌ی راچه و شرۆق‌یه‌کی تازه‌ی بو بکات، به نه‌باوی و غه‌رابه‌تی خوی، و هرگرانی دژه‌باو و بیزار له باوییه‌ت، به‌لای خویدا راکیشیت.. هله‌ته لیره‌دا نابیت دهوری و شه فه‌راموش بکریت، چونکه شیعری تازه به فیکر دروست ناکریت به‌لکو به وشه دروست ده‌کریت. واته شیعری تازه به پاده‌یه‌ک پشت به وشه‌ین ئیحابه‌خشی فره‌مانا و ده‌لاله‌ت ده‌بستی و وزه‌و توانا له‌بن نه‌هاتوو و بیپایانه‌کانی زمان به جوئی ده‌ت‌قیئنیت‌وه، که ده‌بیت به ناوه‌رکی شیعره‌که‌وه، گونگی و ئالوزی شیعره‌که، که دیاردیه‌کی شیعری تازه‌یه، لیره‌وه پهیدا ده‌بیت.. واته شاعیری هاوه‌چه‌رخ، قه‌ناعه‌تی ته‌واوی به‌وه‌یه که په‌یف و وشه وزه‌و تواناو ئیمکاناتیکی ئه‌فسووناوى کاریگه‌ر و ئیحابه‌خشی زیاتر له فیکری هه‌یه. واته لیره‌دا شیعر و هکو کاریکی خالیس، قهواره‌یه‌کی

سه ربه خوی خودکه فایی په یدا ده کات، ده بیت به و زمانه‌ی که هیچ زمانیکی دیکه جینگه ناگریته و. هله‌بته زمانی شیعری تازه، زمانیکی پون و ئاسانفام نیبه و خوینه‌ر به دهستیه و گیروده ده بیت، نه به ئاسانی تییده‌گات و نه به ئاسانی زه‌وقی لیده‌بینیت، چونکه له سنوری تیکه‌ییشتني ئاسایی ده‌رده چیت و ده‌گاته ئاستیک که وشه په‌سه‌نایه‌تی و به‌رائه‌تی ئه‌سلی خوی و هرده‌گریته و لیره‌دا وشه، عه‌ینی چه‌خماخه په‌شنگنیک ده‌دات و به‌ره‌به‌ره له بینه‌نگی نزیک ده بیت‌هه و خوی ئاماوه ده‌کات که به زمانی بینه‌نگی، نه‌گوتنه‌نییه‌کان، بلىت. ئه‌م دیارده‌یه خوینه‌ری لیده‌تورینیت. بؤیه شیعری تازه خوینه‌ری که‌مه و زیاتر خه‌لکی بژارده پووی تییده‌کهن. دیاره هوی ئه‌م گونگی و ئالۆزییه‌ی زمان، زیاتر له و یروکه‌یه‌وه هاتووه که ئه‌رکی ئه‌دیب ئه‌وه‌یه که ریکه نه‌دات زمان به جوئی له قالب بدریت، که نه‌یه‌لیت شیعر شتی زور تازه بلیت، چونکه داهینانی شیعری له بنده‌رتد تازه‌کردن‌هه وهی پروسے‌ی داهینانی زمانه‌وانی په‌سنه. جا زمان له‌مجوهره شیعره‌دا ئه‌وزاری لیکدی حالی بون و گه‌یاندن نییه، پردیک نییه له نیوان خوینه‌ر و نووسه‌ردا. به‌لکو زمان جوئه گوزارشتنیکه له خودی خوی وئه‌گه‌ر له حالیکا به ئاسته‌میک له خه‌می خوینه‌ریشدابیت، ئه‌وا له خه‌می ژماره‌یه‌کی زور که‌می خوینه‌ری بژارده‌دایه.. خوینه‌ری کراوهو ئاماوه بو تیکه‌ییشتني هه‌مه‌جوئ. ئه‌و خوینه‌رهی که مانا به ده‌قى شیعره‌که ده‌به‌خشیت، جا بهم پیوادانگه هر قه‌سیده‌یه‌ک، به ئه‌ندازه‌ی ژماره‌ی خوینه‌ره‌کانی مانا هله‌لدگریت. ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که شیعری تازه زیاتر شیعری ئیحاپیه تا شیعری وه‌سف و ناوبردنی راسته و خو بیت، که سیحری له‌زه‌ته ئه‌ده‌بییه‌که به تال ده‌کات‌هه و خوینه‌ری لی مه‌حررۇوم ده‌کات. جا ئه‌و باندۇر و کاریگه‌رییه‌ی، ئه‌م ئیحاگه‌رییه، لای خوینه‌ری چیده‌گات، تاقه پردى نیوان شاعیری مودرین و خوینه‌ر.

هلهبته ئاساييە كە دەبىزمانى شىعرى تازە زمانىيەكى تازە بىت، زمانى كە پىپۇرانى پىزمان و دەستورى زمان هىچى لىيىنزاڭان. واتە زمانىيەكى موسىقى وەكۈ زمانى خويىندىنى بولبۇل، كە تەننە خويىندىنى مەبەست بىز و بەبىز وشە ئۆخۈز بە رۇح بېھەخشىت. ئەراگۇن لە پىشەكى دىوانى چاوانى ئىلىزادا دەلىت: شىعر بە هوئى خولقاندىنى تازە و بەرددەوامى زمانەوه، لە پىيگەي پۇخاندىنى ھاوئاھەنگى زمانەوانىيەوه، لە پىيگەي شاكاندىنى دەستوروھەكانىيەوه، لە پىيگەي گۇپىنى تەرتىبى باوى زمانەوه، پەيدا دەبىت. واتە لەم حالەتەدا شىۋا زبۇ خۆى و لە خۆيدا دەبىت بە ئامانج و ماناۋ تىيمەو ئەنگىزە و نىۋەرۆكە شىعرييەكان لەودا و لە پىشت ئەھەوھە پەنھان دەبن..

((@)))

گوتنان یه کیک له خه سله ته کانی شیعری مودیرن، ئالوزی و گونگییه. له راستیدا شیعری مودیرن، ئەرکیکی یه جگار قورس و غریب به ملى زماندا ده دات، ئەویش ئوهیه که هم مانا بنوینیت و هم بیشاریتتهوه. واته گونگی و ئالوزی ده بیت به پره نسیپیکی ئیستاتیکی گشتی ئەم شیعره. یانی ئالوزی ئیستاتیکی، دقی شیعريی، له ئەرکه بنه پر تیبه که زمان که گویزانه و هو گیاندنه داده بیرت، له نیمچه بو شاییدا هلیده و اسیت، تا خوینه هولبدات لیی نزیک ببیته وه، ئەو دوور ده که ویته وه. یانی به ئاسانی خوی به دهسته وه نادات. رسته و دهسته واژه و ئامرازین

زمانه وانی پچرپچر و غهربیه، رسته‌ی کراوه و ئیحایی تیایدا زاله. واته به سیحر و ئەفسوونی خۆی خوینەر، بکیش دەکات. ئیدی با به تەواوەتى لە شیعرەکەش نەگات، ئیحای شیعرەکە لەو توانا حسى و هەستەوانیانەوە هەلددە قولیت کە لە زمانەکەدا پەنهانە، واته لە پیتم و ئاهەنگ و ئاواز و دەنگدا پەنهانە. جا ئەم جۆرە شیعرە زیاتر پشت بە ئەفسوون و ئیحای زمان دەبەستیت، بە جۆری دەسەلات بە وشە دەدات کە بکاتە بەردی بناغەی کردە شیعیرییەکە. بۆیە هەر شیعیریک، بە ئەندازەی ژمارەی خوینەرانی خۆی مانا هەلددەگریت، بگەرە زور جار لای يەك خوینەریش، لە خویندنەوە يەکەوە بۆ خویندنەوە يەکە دى مانا کە دەگوپیت. هەلبەتە پەیوهندى نیوان شاعيرو شیعر جيابىلە پەیوهندى نیوان خوینەرو شیعر. شاعير کە لە نۇوسىنى شیعرەکە دەبىتەوە، ئیدى لە دەستى ئەو دەردەچیت، پەنگە خوینەر ماناى واى لىيھەلىنجىت کە دوور و نزىك بە خەيالى شاعيردا نەھاتبىت..

***

بە هەر حال، شیعر، بە تايىبەتى شیعرى تازە، وەکو ئەزمۇونىكى فىليقانى داھىنەرانە، تەواو لە ئەزمۇونى سۆفيگەرانە نزىك دەبىتەوە وەمان مېزۇ كارىگەرىي سیحر پەيدا دەکات و زۆر زەحمەتە بىتە پىناسە كردن. بەلام لە بىنەرتدا بە خەمى شیعراندن و ھونەراندىنى ژيانەوە يە، بە خەمى ئەوەوە يە ژيانى باتىنى و تونانى فىليقانى و تازەگەرىي و داھىنائى مروۋ، شاعيرانە و بە شىّوازى تايىبەتى خۆى لە هەر سوان و پوان و پووكانەوە يەك پىزگار بکات..

لە كۆتايدا پىيوىستە ئەوە بىگوتى كە هەر وشە پىزكىرنىكى بىسىرەو بەر، هەر چەنە بازىيەكى ناشىعرى، هەر رستەيەكى تىيك شكىنراوى ناباۋ، هەر بانگەوازىكى ئىبا حىيە تخوازى سىكىسى، ناكاتە شیعرى تازە، هەر ھەولىكى دەستىرىدى ناپەسەن بە ناوى داھىنائەوە، بە مەبەستى گوايە پىشەنگا يەتىيەوە، ناكاتە شیعرى تازە. شیعرى تازە پىيوىستە زادەي زەرورەتى ھونەرى بىت نەك لاسايى كردنەوەي كويىرانەو چاولىكەرى و مۆدبازى، هەر ھەولىكى لەو بابەتە بە مردووبي لە دايىك دەبىت و هىچ بۆشايىيەك پېپناكتەوە...

٢٠١٦/٢

بۆ زانىارى زىاتر بېۋانە:

- ١- سوزان بىرئار/قصىدە النثر من بودلىر الى ايامنا/ترجمە: د. زهير مجید مغامس/مراجعة:
- د. على جواد الطاهر / دارالمامون للترجمة والنشر/بغداد-١٩٩٣-
- ٢- الدكتور عبد الغفار مكاوى/ثورة الشعر من بودلىر الى العصر الحديث/الجزء الاول، الدراسە/الهئيە المصرىيە العامە للكتاب ١٩٧٢/